

Sygn. akt VI P 272/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Białymstoku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący sędzia Marta Kiszowara

Protokolant: Anna Wieremiejuk

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2019 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z.

przeciwko A. P.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. Pozbawia w całości wykonalności wyrok Sądu Rejonowego (...)VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16.12.2016 r. sygn. akt (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 15.06.2018 r., a zasądającego od powoda (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. na rzecz pozwanego A. P. kwotę 52.473,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9.05.2011 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania.

II. Pozbawia w całości wykonalności wyrok Sądu Okręgowego (...)VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4.10.2017 r. sygn. akt (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 15.06.2018 r., a oddalającego apelację i zasądającego od powoda (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. na rzecz pozwanego A. P. koszty zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.651 zł (trzy tysiące sześćset pięćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

IV. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 701 zł (siedemset jeden złotych) tytułem opłaty od pozwu.

Sygn. akt VI P 272/18

UZASADNIENIE

Powód (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. w pozwie z dnia 01.10.2018 r. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy (...) W. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16.12.2016 r., w sprawie o sygn. akt (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 15.06.2018 r., a zasądającego od powodowej spółki na rzecz pozwanego A. P. kwotę 52. 473, 55 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09.05.2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania oraz wyroku Sądu Okręgowego (...)VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 04.10.2017 r., wydanego w sprawie o sygn. akt (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 15.06.2018 r., a oddalającego apelację i zasądającego od powodowej spółki na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej, a także o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że Sąd Rejonowy (...)w W. wyrokiem z dnia 16.12.2016 r., wydanym w sprawie o sygn. akt (...), zaopatrzonym w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 15.06.2018 r. zasądził od powodowej spółki na rzecz pozwanego A. P. kwotę 52 473, 55 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09.05.2011 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania. Ponadto wyrokowi w pkt I do kwoty 4200 zł nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Następnie Sąd Okręgowy (...)wyrokiem z dnia 04.10.2017 r. wydanym w sprawie o sygn. akt (...), zaopatrzonym w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 15.06.2018 r. oddalił apelację powodowej spółki od ww. orzeczenia i zasądził od powodowej spółki na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej. Powód podniósł, że w całości zapłacił na rzecz pozwanego wszystkie należności zasądzone wyrokami. Wyjaśnił przy tym, że w związku z tym, iż należność zasądzona wyrokiem Sądu I instancji na rzecz pozwanego stanowiła wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, odprowadził od należności składki społeczne, składkę zdrowotną oraz zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych. Jak podał powód, pozwany mimo spełnienia świadczenia wszczął przeciwko niemu egzekucję o zapłatę kwoty należności głównej w wysokości 14.014, 03 zł w oparciu o wyżej wymienione tytuły wykonawcze. Zdaniem powoda egzekucja jest bezprawna wobec spełnienia przez niego w całości świadczenia na rzecz pozwanego.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Argumentował, że powód nie wykazał, iż nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Stał na stanowisku, że o ile faktycznie doszło do potrącenia przez powoda zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składek na ubezpieczenie społeczne z jego należności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego (...)w W. z dnia 04.10.2017 r. w sprawie (...), to nastąpiło to bezprawnie. Jego zdaniem zasądzona ww. wyrokiem na jego rzecz kwota wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokości 52.473, 55 zł stanowiła kwotę netto i tym samym powinna być wypłacona do jego rąk w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

Bezspornym w sprawie było, iż Sąd Rejonowy (...)w W. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 16.12.2016 r., wydanym w sprawie o sygn. akt (...), sprostowanym postanowieniem z dnia 02.03.2018 r., zasądził od powodowej spółki na rzecz pozwanego A. P. kwotę 52.473, 55 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09.05.2011 r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie, zasądził od powodowej spółki na rzecz A. P. kwotę 4817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz wyrokowi w pkt I do kwoty 4200 zł nadał rygor natychmiastowej wykonalności (k. 787-787v, 921 akt sprawy SR(...)w W. o sygn. (...)). Należność zasądzona wyrokiem na rzecz pozwanego stanowiła wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych.

Apelację od ww. wyroku wniósł (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z..

Następnie Sąd Okręgowy (...)VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 04.10.2017 r. wydanym w sprawie o sygn. akt (...), sprostowanym postanowieniem z dnia 17.05.2018 r., oddalił apelację powodowej spółki od ww. orzeczenia i zasądził od powodowej spółki na rzecz pozwanego kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej (k. 861, 930-930v akt sprawy SR (...)w W. o sygn. (...)).

Oba ww. wyroki zostały zaopatrzone w klauzulę wykonalności postanowieniami z dnia 15.06.2018 r. (k. 936v akt sprawy SR (...)w W. o sygn. (...)).

Nie ulegało wątpliwości, że powodowa spółka w dniu 22.12.2016 r. spełniła na rzecz pozwanego część świadczenia zasądzonego wyrokiem Sądu Rejonowego (...)w W. o sygn. (...), objętą rygiorem natychmiastowej wykonalności tj. kwotę 2927 zł (potwierdzenie przelewu-k. 32). Natomiast pozostała kwota w wysokości 69.365, 74 zł z odsetkami skapitalizowanymi na dzień wypłaty została przekazana na rzecz pozwanego w dniu 27.10.2017 r. (potwierdzenie przelewu-k.34). Ponadto w dniu 11.10.2017 r. powód przekazał na rzecz pozwanego kwotę 8417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za I i II instancję (potwierdzenie przelewu-k. 36).

W związku z tym, iż należność zasądzona wyrokiem na rzecz pozwanego stanowiła wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, powód odprowadził od należności składki społeczne i składkę zdrowotną oraz zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych. (karta wynagrodzeń pracownika za grudzień 2016 r.-k.33, karta wynagrodzeń pracownika za październik 2016 r.-k. 35, zaświadczenie działu płac z dnia 28.09.2018 r.-k. 37, deklaracje PIT-11 za rok 2016 oraz PIT -11 za rok 2017 –informacja o dochodach A. P. wraz z urzędowymi poświadczeniami odbioru dokumentów elektronicznych –k.113-120, raporty (...)z dnia 1.10.2017 r. oraz 1.12.2016 r. wraz z urzędowymi poświadczeniami odbioru dokumentów-k. 121-128, zaświadczenie ZUS Inspektorat w W.-k. 160, pismo ZUS Odział w G.-k.165).

W dniu 24.11.2017 r. pozwany wszczął egzekucję o zapłatę kwoty należności głównej w wysokości 14.014, 03 zł w oparciu o wyrok Sądu Rejonowego (...)w W. z dnia 16.12.2016 r. w sprawie o sygn. (...)i wyrok Sądu Okręgowego (...)z dnia 04.10.2017 r. wydany w sprawie o sygn. akt (...) (wniosek –k. 1 -1v akt sprawy Komornika Sądowego przy (...) P. K. w sprawie pod sygn. akt (...)). Egzekucja była prowadzona przez Komornika Sądowego przy (...) P. K. w sprawie pod sygn. akt (...).

W dniu 28.09.2018 r. powód powziął wiedzę o wszczęciu przeciwko niemu ww. postępowania egzekucyjnego (zawiadomienie o wszczęciu egzekucji-k. 38).

Powód (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. pismem z dnia 14.02.2019 r. wystąpił do Sądu Rejonowego (...)w W. o wykładnię wyroku z dnia 16.12.2016 r. w sprawie o sygn. akt (...). (k. 945-946 akt sprawy SR (...)w W. o sygn. (...)).

Powód wezwał pozwanego pismem z dnia 28.09.2018 r. do cofnięcia wniosku o wszczęcie egzekucji (wezwanie-k. 59) wyjaśniając, iż Sąd Rejonowy (...)w W. wyroku z dnia 16.12.2016 r. w sprawie o sygn. akt (...). zasądził wynagrodzenie za godziny nadliczbowe w kwocie brutto, a powód jako pracodawca zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami odprowadził składki społeczne, zdrowotną oraz zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych. Pismo powód wysłał na adres pozwanego za pośrednictwem Poczty Polskiej w dniu 28.09.2018 r. (potwierdzenie nadania –k. 40). Jednak pozwany nie zastosował się do tego wezwania.

Postanowieniem z dnia 11.03.2019 r. Sąd Rejonowy (...)w W. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt (...)wyjaśnił, że zasądzona w pkt I wyroku z dnia 16.12.2016 r. w sprawie (...), na rzecz powoda kwota 52 473, 55 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych stanowi kwotę brutto tj. uwzględnia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składki na ubezpieczenie społeczne (k.985 -986 akt sprawy SR(...)w W. o sygn. (...)). Orzeczenie jest prawomocne z dniem 05.04.2019 r.

Sąd zważył, co następuje:

Zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia było zatem ustalenie, czy po powstaniu tytułu egzekucyjnego w postaci prawomocnego wyroku nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być skutecznie egzekwowane, tj. ustalenie, czy zaistniały okoliczności przewidziane w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Powyższy przepis stwarza zatem podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub wskutek, których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Przewidziane w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. zdarzenia obejmują swoim zakresem wszystkie te sytuacje, z którymi przepisy prawa materialnego łączą wygaśnięcie zobowiązania. W oparciu o regulacje materialnoprawne do zdarzeń tych zalicza się spełnienie świadczenia. Skuteczność żądania w tym trybie uzależniona jest od wykazania, że określone w tytule

zobowiązanie wygasło na skutek zdarzenia zaszłego po powstaniu tytułu egzekucyjnego (wyrok SN z dnia 19.01.1999 r., II CKN 188/98, LEX 519220).

W okolicznościach sprawy powód powoływał się na przesłankę pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w postaci spełnienia świadczenia wynikającego z obu spornych wyroków w całości. Powód argumentował przy tym, że w związku z tym, iż należność zasądzona wyrokiem na rzecz pozwanego stanowiła wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, odprowadził od należności składki społeczne i składkę zdrowotną oraz zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych. Pozwany utrzymywał jednak, że zasądzona wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 16.12.2016 r. w sprawie o sygn. (...) należność była kwotą netto i powinna zostać mu przekazana do rąk w całości. Ocena zatem, czy powód spełnił świadczenie w całości zależała od uznania, czy ww. wyrokiem Sąd zasądził na rzecz pozwanego wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w kwocie netto, odliczając od wynagrodzenia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składki na ubezpieczenie społeczne, czy też w kwocie brutto.

Wskazać należy, że spór stron ww. zakresie został rozstrzygnięty przez Sąd Rejonowy (...) w W. postanowieniem z dnia 11.03.2019 r., wydanym w sprawie o sygn. (...), na wniosek powodowej spółki. Przedmiotowym orzeczeniem ww. Sąd dokonał wykładni swojego wyroku z dnia 16.12.2016 r., wydanego w sprawie (...) i wyjaśnił, że zasądzona w pkt I wyroku z dnia 16.12.2016 r. w sprawie (...), na rzecz powoda kwota 52 473, 55 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych stanowi kwotę brutto tj. uwzględnia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składki na ubezpieczenie społeczne (k.985 -986 akt sprawy SR (...) w W. o sygn. (...)). Żadna ze stron nie zaskarżyła tego orzeczenia. Orzeczenie to stało się prawomocne z dniem 05.04.2019 r. Sąd orzekający w sprawie jest związany tym postanowieniem na mocy art. 365 § 1 k.p.c.

Ponadto podkreślić tu należy, że wyżej zaprezentowana wykładnia spornego wyroku jest całkowicie zgodna z ugruntowanym stanowiskiem doktryny oraz orzecznictwa Sądu Najwyższego w tym zakresie. W uchwale z dnia 07.08.2001 r. w sprawie III ZP13/01 Sąd Najwyższy stwierdził, że „Sąd pracy, zasądzając wynagrodzenie za pracę, nie odlicza od tego wynagrodzenia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składek na ubezpieczenie społeczne.” W przywołanej uchwale wskazano także, że nie ma przeszkód, aby w wyroku zaznaczyć, że zasądzono wynagrodzenie „brutto”, choć jest to niekonieczne, skoro jak wyżej wskazano, zawsze jeżeli jest zasądzane wynagrodzenie za pracę, to oznacza, że zasądzane jest bez odliczeń (OSNP 2002/2/35, OSNP-wkl. 2001/18/1, Prok.i Pr.-wkl. 2002/2/42, Biul.SN 2001/8/3, Pr.Pracy 2001/11/35, M.Prawn. 2002/6/272, M.Prawn. 2001/19/957, M.Prawn. 2002/24/1146). Analogiczny pogląd wyraził Wojewódzki Sąd Administracyjny z siedzibą w Poznaniu w wyroku z dnia 15.02.2008 r. w sprawie I SA/Po 1484/07. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd ten wskazał, że „Wynagrodzenie za pracę należy się pracownikowi, stanowiąc całość obejmującą także tę część, którą pracodawca może (ma obowiązek) potrącić (odliczyć). Nie można więc w ogóle konstruować takiej definicji wynagrodzenia za pracę, w której będzie się wyróżniać część wynagrodzenia za pracę należną pracownikowi (wynagrodzenie netto) i część, która pracownikowi nie przysługuje. Wynagrodzenie za pracę należy się pracownikowi w całości i takie wynagrodzenie wyznaczone jest przez treść stosunku pracy, a więc w takiej wysokości należy je zasądzać w sporze sądowym między stronami stosunku pracy. Pojęcie wynagrodzenia "brutto" w ogóle nie występuje w przepisach prawa pracy i ma raczej znaczenie potoczne. Prawo pracy posługuje się bowiem tylko pojęciem wynagrodzenia za pracę jako takiego. Potoczne znaczenie ma też pojęcie wynagrodzenia "netto", przez które należy rozumieć część wynagrodzenia za pracę wypłacaną pracownikowi, ale tylko wtedy, gdy pracodawca dokona stosownych odliczeń na podstawie innych przepisów prawa. Jeżeli pracodawca wynagrodzenia za pracę nie wypłaci, to w ogóle nie można mówić o jakimkolwiek odliczeniu, a więc tym samym także o wypłacie części wynagrodzenia (nazywanej wynagrodzeniem netto). Sąd pracy, zasądzając wynagrodzenie za pracę, nie odlicza od tego wynagrodzenia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składek na ubezpieczenie społeczne (Legalis nr 265441).

Sąd orzekający w sprawie zgadza się w pełni z wyżej zaprezentowanym zapatrywaniem doktryny, sądów powszechnych oraz Sądu Najwyższego jak i sądów administracyjnych.

W konsekwencji powyższego, powód był zobowiązany od zasądzonego od niego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych odliczyć zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składki na ubezpieczenie społeczne i przekazać pozwanemu wynagrodzenie w kwocie netto. W świetle wyżej zaprezentowanych dowodów bezspornym zaś jest, że powodowa spółka odliczyła zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składkę na ubezpieczenie społeczne, składkę zdrowotną i przekazała pozwanemu wynagrodzenia w kwocie netto. Powód udowodnił zatem, że spełniły świadczenie, do którego był zobowiązany wyrokiem z dnia 16.12.2016 r. Sądu Rejonowego (...) w W. wydanym w sprawie o sygn. akt (...)i wyrokiem Sądu Okręgowego (...) z dnia 04.10.2017 r. wydanym w sprawie o sygn. akt (...). Tym samym Sąd pozbawił wykonalności oba tytuły wykonawcze w całości, na mocy 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. Strona powodowa wygrała proces w całości, dlatego też wobec zgłoszonego żądania, należy się jej zwrot poniesionych kosztów procesu.

W skład kosztów procesu poniesionych przez powoda wchodziły koszty sądowe w postaci: opłaty stałej w wysokości 701 zł ustalonej na podstawie art. 13 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a także koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3600 zł ustalonej w oparciu o § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265), do których doliczyć należało kwotę 51 zł z tytułu poniesionych przez powoda opłat skarbowych od pełnomocnictw procesowych stosownie do treści części IV załącznika do ustawy z dnia 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. 2015. 1635).

Wyjaśnienia tu wymaga, że przedmiotowa sprawa nie należała do katalogu spraw o wynagrodzenie o pracę, w przypadku których wysokość wynagrodzenia minimalnego radcy prawnego ustalana się w oparciu o § 9 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych na 75 % stawki obliczonej na podstawie § 2 od wartości wynagrodzenia. Jest to osobna sprawa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Natomiast w omawianym Rozporządzeniu nie przewidziano wprost wynagrodzenia minimalnego za czynności radcy prawnego w sprawie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Stosując § 20 niniejszego Rozporządzenia, który stanowi, iż wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w Rozporządzeniu ustala się, przyjmując stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju, Sąd zastosował § 2 pkt 5 Rozporządzenia. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie stawkę minimalną należało ustalić w oparciu o wartość przedmiotu sporu. Z akt sprawy wynika, że pozwany złożył zażalenie na rozstrzygnięcia zawarte w pkt III i IV wyroku dotyczące zasądzenia od niego zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda powołując się na swoją trudną sytuację osobistą oraz materialną. W ocenie Sądu w sprawie nie podstaw do zwolnienia powoda z obowiązku zwrotu powodowi kosztów procesu. Zauważyć należy, że Przewodnicząca już na pierwszej rozprawie sygnalizowała stronom, że w sprawie należy wystąpić o wykładnię wyroku Sądu Rejonowego (...)w W. o z dnia 16.12.2016 r. wydanego w sprawie o sygn. akt (...)do tego Sądu. Pozwany tego zaniechał. Niniejsze uczynił dopiero powód, co zapewne także wiązało się z powstaniem po jego stronie kosztów, a z pewnością kosztów zastępstwa prawnego przez fachowego pełnomocnika. Ponadto zdaniem Sądu wynik niniejszej sprawy powinien być przewidywany dla profesjonalnego pełnomocnika. Pozwany zaś był przez takiego pełnomocnika w niniejszej sprawie reprezentowany. W doktrynie i orzecznictwie sądów powszechnych, sądów administracyjnych i Sądu Najwyższego panuje ugruntowane i jednolite stanowisko, że „Sąd pracy, zasądzając wynagrodzenie za pracę, nie odlicza od tego wynagrodzenia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składek na ubezpieczenie społeczne.” Zasądzone wynagrodzenie jest więc kwotą brutto. Profesjonalny pełnomocnik powinien znać to orzecznictwo i właściwie pouczyć stronę o przewidywanym wyniku sprawy i zasadności obrony w sprawie. Strony być może zawarłyby ugodę w sprawie i ugodziły się co do kosztów procesu. Zauważyć też należy, że powód jeszcze przed wniesieniem powództwa w piśmie z dnia 28.09.2018 r. wezwał pozwanego do cofnięcia wniosku o wszczęcie egzekucji (wezwanie-k. 59), wyjaśniając, że Sąd Rejonowy (...)w W. wyroku z dnia 16.12.2016 r. w sprawie o sygn. akt (...)zasądził wynagrodzenie za godziny nadliczbowe w kwocie brutto, a powód jako pracodawca zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami odprowadził składki społeczne, zdrowotną oraz zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych. Pismo powód wysłał na adres pozwanego za pośrednictwem Poczty Polskiej w dniu 28.09.2018 r., jednak pozwany nie zastosował się do tego wezwania. W konsekwencji jeszcze przed złożeniem pozwu w sprawie pozwany mógł zasięgnąć

porady prawnej u profesjonalnego pełnomocnika i w jej efekcie cofnąć wniosek o wszczęcie egzekucji, co skutkowałoby tym, że powód nie wniósłby pozwu w sprawie i nie doszłoby do obciążenia pozwanego kosztami procesu.